

sagt, ikke antage, at det har været Fleertallets Mening at ville affkøre eller umuliggjøre et saadant Afslag i den betingede Afgift. Naar Udvalgets Fleertal har foreslaaet udtryffeligt udtalt i den sidste Sætning i § 2, at „Forpagtningsafgiften maa Jorddrotten ikke lade sig forudbetale eller betinge sig forudbetalt“, saa anseer jeg det for givet, at dermed ikke kan menes, at Afgiften jo kan forlanges i Forpagtningsaarets Begyndelse istedetfor efter dets Slutning. Jeg kan altsaa i alt Væsentligt tiltræde Udvalgets Fleertalsforslag, hvad angaaer §§ 1 og 2, og hvad jeg har fremført i Anledning af og tildeels imod enkelte Bestemmelser deri, maa ikke opfattes som Modstand fra min Side mod den Tanke, som Fleertallet har villet udtrykke; jeg har nærmest udtalt mig saaledes, som jeg har gjort, for at jeg i det Tilfælde, at Thingets Fleertal skulde slutte sig til Udvalgets Fleertal, kan søge mellem 2den og 3die Behandling at faae de af mig nævnte Udtryk ændrede eller i alt Fald noget modificerede, saaledes at jeg fuldkommen vil kunne tiltræde dem.

Det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Rosenvorn), falder jo i det Væsentlige sammen Fleertallets. Naar det ærede Medlem afvigende fra Fleertallet har foreslaaet, at Forpagtningscontracter for Fremtiden skulle kunne indgaaes paa 30 Aar istedetfor paa 50, saa er jeg enig med ham i, at der kan anføres meget fornuftige Grunde for at tilstede saadanne Forpagtninger; men jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein) i, at det er et temmelig ærefølst Omme at discutere, idet jeg ikke kan antage, at der er særdeles Stemning tilstede for at gaae ind paa en saadan Forandring. Dermed vil jeg ingenlunde have sagt, at der jo kunde komme den Tid, hvor man vilde kunne slutte sig til det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fredderiffen), — som jeg ikke tror er tilstede her idag — der flere Gange har udtalt sig her i Salen for, at en større Frihed, ja — jeg tror endogsaa for hans Vedkommende — en fuldstændig Frihed med Hensyn til Jorder kunde være ønskelig. Efter min Mening er Tiden dertil

imidlertid endnu ikke kommen, og jeg tror derfor ikke, at det fører til noget Resultat nu at ville opstille Forslag, der gaae i den Retning. Foruden denne Uoverensstemmelse imellem det ærede Medlems Forslag og Fleertallets findes der, saavidt jeg kan see, ingen anden end den, at Fleertallet til sin § 2 har heftet Bestemmelser, som jeg nys nærmere omtalte, og som ikke findes i det ærede Medlems Forslag. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds udtalte som Drøftøer for de Medlemmer af Udvalget, der have stillet Forslaget under Nr. 3, at han overhovedet ikke ret vel kunde gaae ind paa at gjøre Indskrænkninger i den Contractsfrihed, som nu bestod. Det forekommer mig imidlertid, at det Forslag, som det ærede Medlem har taget Deel i at stille, kan siges næsten ligesaa fuldt som Fleertallets Forslag at gjøre Forandringer — ogsaa Indskrænkninger — i den nu bestaaende Contractsfrihed. Men dertil kommer, at jeg tror, at man ikke ret vel kan see den foreliggende Opgave fra dette Synspunkt. For mig idetmindste staaer det saaledes, at det, som man nu her overveier, er snarere Spørgsmaalet om at give de Bestemmelser, som findes i Forordningen af 1792, et tids sparende Udtryk end Spørgsmaalet om at foretage yderligere Indskrænkninger i den bestaaende Contractsfrihed. Jeg kan ikke antage Andet, end at, dersom man under Drøftelsen af det Lovforslag, som blev ophøiet til Lov den 19de Februar 1861, havde været fuldt opmærksom paa, at Bortforpagtning paa 2 Menneskers Levetid kunde finde Sted, og dersom man, vil jeg sige, dengang havde kjendt, at saadanne Contractsforhold bestode, saa vilde man uden al Tvivl have inddraget dette Contractsforhold under Bestemmelserne i Loven af 19de Februar 1861. Det forekommer mig nemlig saa klart som Noget, at nøiagtig de samme Grunde, som tale for yderligere at fastsætte Former, hvorunder Fæste for Fremtiden kan indgaaes, ogsaa tale for den anden lovlige Hærdcontract om Bruugen af Fæstegaarde, nemlig den, der indgaaes for 2 Menneskers Levetid. Naar jeg nu altsaa kan tiltræde, hvad der her foreslaaes, nemlig, at det ikke mere tilstedes at bortforpagte paa 2 Menneskers Levetid, da